

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 9

Algemeen

In het raam van de maatregelen, verband houdende met de huur- en loonsverhoging op 1 Januari 1954 en de opheffing op dat tijdstip van het nog bestaande gedeelte van de in Maart 1951 aanvaarde consumptiebeperking, acht de Regering het redelijk ten aanzien van bepaalde renten en uitkeringen krachtens de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en de Zeeongevallenwet 1919, alsmede ten aanzien van de bijslagen, welke ingevolge de Wet tot aanvulling van ongevallenrenten op deze renten en uitkeringen worden verleend, een overeenkomstige regeling te treffen als voor de loontrekkenden en deze renten, uitkeringen en bijslagen, ingaande 1 Januari 1954, met 5 pct. te verhogen. Deze zienswijze wordt door de Stichting van den Arbeid gedeeld.

Reeds eerder — bij de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten (wet van 26 Mei 1950, *Stb.* K 191) — werd aan degenen, die een rente krachtens artikel 16 der Ongevallenwet 1921 of artikel 37 der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, dan wel een uitkering krachtens artikel 2, eerste lid, onder *a*, der Zeeongevallenwet 1919 genieten, berekend naar een verlies van geschiktheid tot werken van meer dan vijf en twintig procent, alsmede aan de nagelaten betrekkingen van ongevalsgetroffenen, een bijslag op hun rente of uitkering verleend van vijf en twintig procent, indien het betreft een rente of uitkering, toegekend ter zake van een ongeval, dat vóór 1 Januari 1947 — bij uitkeringen ingevolge de Zeeongevallenwet 1919 vóór 1 Januari 1946 — heeft plaats gevonden.

Vervolgens werd in verband met de loonsverhoging van 19 Maart 1951 bij de wet van 13 Juli 1951, *Stb.* 287, op renten en uitkeringen, als voren bedoeld, ter zake van ongevallen, welke vóór 19 Maart 1951 hadden plaats gevonden, een bijslag verleend van vijf procent. Tevens werd bij deze wet op de bijslag ingevolge de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten een verhoging van vijf procent gegeven.

Thans wordt voorgesteld de bijslag van vijf procent, toegekend aan de bovengenoemde groepen van rentetrekkers, derhalve aan de personen, in het genot van een rente of uitkering ter zake van een ongeval, dat vóór 19 Maart 1951 plaats greep, tot tien procent te verhogen (artikel 1, eerste lid, onder *a*, en tweede lid, onder *a*, van het wetsontwerp). Een gelijke verhoging wordt voorgesteld ten aanzien van de bijslag op de bijslagen ingevolge de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten (artikel 2 van het wetsontwerp).

Voor degenen, die in het genot zijn van een rente of uitkering, berekend naar een verlies van arbeidsgeschiktheid van meer dan vijf en twintig procent, ter zake van een ongeval, dat na 19 Maart 1951 heeft plaats gevonden, alsmede aan de nagelaten betrekkingen, in het genot van een rente of uitkering ter zake van een dodelijk ongeval, dat na die datum heeft plaats gevonden, ware naar de mening van de ondergetekenden op de rente of uitkering een bijslag van vijf procent te verlenen (artikel 1, eerste lid, onder *b*, en tweede lid, onder *b*, van het wetsontwerp).

Het verlenen van laatstbedoelde bijslag dient te worden beperkt tot die renten en uitkeringen, welke zijn of worden toegekend ter zake van een ongeval, dat vóór 1 Januari 1954 — de datum, waarop de in de aanhef dezer memorie bedoelde loonsverhoging zal ingaan — heeft plaats gevonden. Immers, bij het bepalen van het bedrag van de rente of de

uitkering ter zake van ongevallen, welke na 31 December 1953 plaats vinden, zal rekening worden gehouden met het jaarloon, dat van de genoemde datum af reeds een verhoging met vijf procent zal hebben ondergaan.

Voor zover de rente of uitkering van degenen, aan wie na 31 December 1953 een ongeval overkomt, geheel of gedeeltelijk dient te worden berekend naar het loon, ontvangen vóór 1 Januari 1954, op welk loon de vijf procent loonsverhoging nog niet van toepassing was, is het wenselijk om deze verhoging ook in de hierbedoelde gevallen tot gelding te doen komen en de rente of uitkering met een evenredige bijslag te doen verhogen. In verband met de omstandigheid, dat zich hierbij gevallen kunnen voordoen, welke zeer verschillend kunnen liggen en waarvoor derhalve bezwaarlijk bij de wet een algemene regeling kan worden getroffen, is het aangewezen de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid ten deze de nodige armslag te geven. Hiertoe strekt het derde lid van artikel 1.

De aan de hierboven bedoelde voorzieningen verbonden kosten zullen voor het jaar 1954 ongeveer f 1 000 000 bedragen.

Artikelen 1 en 2. Deze artikelen behoeven, na de uiteenzetting in het algemene gedeelte dezer memorie, geen nadere toelichting.

Artikel 3. Verschillende artikelen van de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten worden, evenals dit is geschied bij de wet van 13 Juli 1951 tot tijdelijke verhoging van ongevalsuitkeringen, in de leden 1 en 2 van dit artikel ten aanzien van de voorgestelde bijslagregeling van overeenkomstige toepassing verklaard.

Onder meer geldt dit voor de bepaling, dat uitsluitend aan personen beneden de leeftijd van 65 jaar een bijslag wordt verleend en voorts met betrekking tot de bepaling, neergelegd in artikel 12 der Wet tot aanvulling der ongevallenrenten, dat namelijk de toegekende bijslagen en de aan de uitvoering van de wet verbonden administratiekosten ten laste komen van het Rijk.

Het is in de praktijk wenselijk gebleken een bepaling op te nemen, analoog aan artikel 15 van de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten, waarbij de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid de bevoegdheid wordt verleend in bepaalde gevallen, wanneer geen aanspraak kan worden gemaakt op de bijslag op de rente of uitkering, deze niettemin te doen verlenen. Te denken valt hier aan rentetrekkers, die in het genot zijn van meer dan één rente, elk berekend naar een invaliditeit van vijf en twintig procent of minder, doch te zamen boven de vijf en twintig procent uitgaande.

Het derde lid van artikel 3 bevat de hiertoe nodige voorziening.

Artikel 4. De ondergetekenden hebben, ter wille van de overzichtelijkheid, in het onderhavige ontwerp van wet de wet van 13 Juli 1951, *Stb.* 287, tot tijdelijke verhoging van ongevalsuitkeringen ingepast. De genoemde wet kan dan ook bij het in werking treden van de onderhavige wet vervallen.

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

J. G. SUURHOFF.

De Minister van Financiën,

VAN DE KIEFT.